

Zoufalé čekání v charkovském metru

25.02 2022 22:42, Libor Hinčica, Metro Ostatní

Dne 24. 2. 2022 napadla vojska Ruské federace Ukrajinu. Jedním z cílů okupačních sil se stalo druhé největší ukrajinské město Charkov, v němž dnes žije okolo 1,5 mil. obyvatel. Podle aktuálních zpráv je město stále v držení ukrajinských ozbrojených sil, které obdivuhodně svádějí boj Davida s Goliášem, boje však probíhají přímo v některých ulicích. Velká část obyvatel se tísní ve stanicích charkovského metra, mezi nimi i manželka jednoho z našich přátel. Ta přinesla popis dění v podzemním labyrintu.

Aktivované pítko s pitnou vodou pod eskalátory charkovského metra.

Charkovské metro je dnes tvořeno třemi linkami, které byly uváděny do provozu od roku 1975 do roku 1995. Délka tras metra činí 38,4 km, celkem je v síti 30 stanic. Systém byl budován jako metro těžkého typu, přičemž stanice metra byly vystavěny, jak bylo v té době obvyklé, i jako kryty civilní obrany. Toho si byla veřejnost v Charkově dobře vědoma, a tak již po zahájení útoku Ruské federace na území Ukrajiny začali jednotlivci i celé rodiny vcházet do podzemních chodeb a hledat si místa, kde přečkají očekávané nadcházející boje v ulicích.

Městská doprava, včetně metra, dne 24. 2. 2022 ještě stále fungovala, takže vedle „kempujících" lidí procházeli cestující. K zastavení provozu metra došlo direktivně až od 15. hodiny, přičemž soupravy metra byly záměrně rozestavěny v jednotlivých stanicích a otevřeny, aby je lidé mohli používat jako další útočiště. V Charkově jsou používány především sovětské jednotky 81-71 (v různých modifikacích) i starší jednotky řady E. Celkem je v provozu přes 300 vozů.

Lidé ukrytí ve vlaku charkovského metra. Pro nedostatek místa musí většina v sedě i spát.

Se zhoršující se bezpečnostní situací a po oficiální aktivaci podzemky coby krytů postupně začalo do stanic sestupovat stále více lidí. Kapacita stanic a odstavených souprav se záhy vyčerpala, takže drtivá většina lidí musela noc přečkat v sedě, protože ve vlacích ani na nástupištích si nebylo kde lehnout. Výjimku měly prakticky jen děti a staří lidé.

Fotografie z rána 24. 2. 2022 ukazuje první lidi, jež sestoupili do charkovského metra za účelem ochrany svého zdraví, společně s běžnými cestujícími čekajícími na metro.

Přes těžké podmínky má mezi přítomnými panovat obrovská míra solidarity, porozumění a odhodlání. Lidé si vzájemně půjčují nabíječky (power banky) i mobilní telefony, aby mohli komunikovat se svými blízkými i přáteli doma a v zahraničí, a sdílejí skromné zásoby jídla i pití. Právě základní hygienické potřeby a potraviny jsou přitom pro lidi ukryté v metru nedostatkovým zbožím. Ve stanicích sice byly zprovozněny provizorní (za normálních okolností před zraky cestujících ukrytá) pítka s vodou, slíbené potraviny ani léky ovšem nedorazily. Lidé se dočkali alespoň přikrývek. Řada lidí přitom v metru tráví již svou druhou noc. Vyjít na povrch a nakoupit v některém z obchodů je nemožné. Obchody jsou totiž uzavřené, a navíc v bankomatech došly peníze, takže kdo nemá hotovost u sebe, je teď vlastně žebrákem.

Kromě pítek s vodou byly ve stanicích metra otevřeny také toalety. Ty jsou však kvůli absenci průběžné údržby zpravidla v otřesném stavu. Velmi vstřícné mají být policejní orgány ve stanici poskytující veškerou potřebnou pomoc civilistům. Na povrchu se mezitím dále obětavě bojuje.

У НАС НЕМАЄ
ОК...ПРОТЕ Є
КІ КВАРТИРИ

V podzemí se ukrývají celé rodiny.

Karel Čapek. Bílá nemoc

MARŠÁL (k davům): – – v tuto chvíli, kdy naše stříbrná letadla už rozsévají zkázu nad městy našich zákeřných nepřátel – (Nadšený pokřik.), chci se zodpovědět svému národu ze svého nejtěžšího kroku. (Ať žije maršál! Sláva maršálovi!) Ano, zahájil jsem válku, a zahájil jsem ji bez vypovězení. Učinil jsem tak, abych ušetřil tisíce životů vašich dětí, jež v tomto okamžiku vyhrávají svou první bitvu, dříve než se nepřítel mohl vzpamatovat ze svého zděšení. Žádám vás nyní dodatečně o váš souhlas – (Frenetický křik: Ano! Ano! Souhlasíme! Ať žije maršál!) Dále, zvedl jsem boj bez dalšího ponižujícího jednání s tím malým, mizerným státečkem, který si myslel, že může beztrestně provokovat a urážet náš veliký národ – (Rozhořčený křik davů.) a rozvracet jeho pořádek a bezpečnost svými placenými bandity. (Řev davů: Zabít je! Na ně! Zrádci! Pověsit!) Ticho! Křikem se toho zla nezbavíme! Byla jen jedna cesta: zničit trestnou výpravou ten obtížný státeček, který soustavně ohrožoval náš mír; zničit ten malý a méněcenný národ, který ani nemá práva žít; zničit jej, ať jej chrání kdokoliv, – a teď ať ty druhé mocnosti ukážou své karty! Pravím jen, že my se nebojíme nikoho! (Veliký křik: Nebojíme! Ať žije maršál! Ať žije válka!) Věděl jsem, že stojíte za mnou. Za vaši čest jsem poslal své nádherné vojsko do boje. Stejně tak za vás prohlašuju celému světu do očí: My jsme tu válku nechtěli, ale my ji vyhrajeme! Vyhrajeme ji z vůle boží – Vyhrajeme ji, (tluče se do prsou) protože my jsme v právu!… My jsme v právu… (Slaběji:) My… jsme v právu… (Velký křik: My jsme v právu! Sláva válce! Sláva maršálovi!)

Url: Zoufalé čekání v charkovském metru